

תת"ע 3743/06/18 - מדינת ישראל נגד דוד גרבוניצקי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3743-06-18 מדינת ישראל נ' גרבוניצקי
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד גרבוניצקי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפני מואשם כי ביום 11.10.17 בשעה 11:35 נהג ברכבו, רכב מסחרי שמשקלו הכולל עולה על 10,000 ק"ג, בכביש 40 לצפון לכיוון מחלף לוד, ועבר את הצומת שלא מהנתיב הימני ביותר.

זאת בניגוד לתקנה 36(ה) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת התביעה

ע"ת 1 דניאל חברה

שוטר תנועה, השוטר ערך את הדו"ח (ת/1).

לדברי השוטר הוא עמד כ-50 מ' לפני מחלף לוד וצפה על הצומת כאשר יש לו ראות טובה כלפי הצומת, והבחין בנאשם כשהוא חוצה את הצומת בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים, היה לו קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו. לאחר עצירתו הזהיר את הנאשם בע"פ על מטען עצים שהוטען ברכבו מבלי שהיה קשור כראוי וכן הזהירו בגין טכוגרף לא מכוון.

הנאשם בתגובתו מסר "יש ירידה מכביש 1 לנתיב הזה".

פרשת ההגנה

הנאשם

עמוד 1

לדבריו, נהג מדרום לצפון בכביש 40, כשבכוונתו להגיע לתל אביב. לכשהגיע מתחת לגשר של כביש 1, ראה את השוטור עומד בצד ימין. הנאשם מוסיף ואומר כי ירדו מכוניות מכיוון המחלף כדי להיכנס מתחת לגשר. לפיכך בכדי לא להתנגש בהם, עבר למסלול האמצעי וחצה את הגשר. לאחר הרמזור המשיך ליסוע ואחרי כ- 100 מטר מתחברים שני המסלולים ביחד.

לדבריו עמד ברמזור וחזר למסלול הימני. "כשנהיה ירוק המשכתי לנסוע והוא עצר אותי".

בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על כך שבמקום להתנגש ברכבים עבר למסלול האמצעי. אין מחלוקת שנסע בנתיב האמצעי, אלא שלדבריו כשהרכבים עברו חזר בנתיב הימני.

הנאשם אף הכחיש כי השוטור הזהיר אותו לגבי הטכוגרף וכן הכחיש כי היו לו עצים במטען והשוטור הזהיר אותו על זה.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, עדותו של השוטור כאן בבית המשפט, לא נסתרה ולו בקצת, העד העיד בצורה אמינה, תיאורו של המקום, תואם את הנתונים בשטח, הנאשם מסכים לגרסת השוטור לתיאור המקום. עדותו של הנאשם שחזר לנתיב הימני לפני הצומת, הינה עדות כבושה, ועל כן מבוקש להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

טענות ההגנה

הנאשם ביקש שיקבע שהוא זכאי, הוא נסע במסלול הימני.

אין מחלוקת בדבר המצב המשפטי. הנאשם איננו חולק על כך שתקנה 36 ה' לתקנות התעבורה קובעת כי בכביש שיש בו שני נתיבים או יותר באותו כיוון נסיעה לא ייכנס נוהג רכב מסחרי או רכב עבודה שמשקלו הכולל המותר עולה על 10,000 ק"ג לצומת ולא יעבור בו אלא בנתיב הימני ביותר באותו כיוון נסיעה.

דין

נקודת המחלוקת בין הצדדים הינה האם הנאשם חצה את הצומת שלא מהמסלול הימני ביותר אם לאו.

השוטור רשם בדו"ח ואף העיד כי ממקום עמידתו היה לו קו ראייה נקיה לכיוון הצומת.

אף הנאשם בדבריו לשוטור בעת רישום הדו"ח לא הכחיש את כי נסע שלא מהנתיב הימני ביותר ורק אמר: "יש ירידה מכביש 1 לנתיב הזה".

גם בישיבת ההקראה ביום 10.6.18 טען הנאשם: "ירדו מכוניות ובמקום להתנגש בהם עברתי למסלול השני ואח"כ הם הפכים למסלול אחד".

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום הרכב בנתיבי הנסיעה, מסלול נסיעת הנאשם, קיום קשר עין עם הצומת ועם הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.
2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.
3. . ועוד, אף בדברי הנאשם כפי שנרשמו בדו"ח ובישיבת ההקראה, הודה הנאשם כי היה בנתיב האמצעי ולא בנתיב הימני.

הנאשם בחקירתו הנגדית של השוטר מציין במפורש: "כל מה שהוא מספר זה נכון" (עמ' 4 שורה 6).

גרסתו של הנאשם לפיה לפני הרמזור חזר לנתיב הימני הושמעה לראשונה רק בעדותו בבית המשפט,

וכשנשאל ע"י בית המשפט מדוע לא ציין זאת קודם אמר:

"כשאני נשאל למה לא אמרתי את זה בחקירה הנגדית של עד התביעה או במעמד רישום הדוח, אומר שאני לא עורך דין ואלך ללמוד." (עמ' 6 שורות 12-13)

הנאשם כאמור אף הכחיש כי השוטר הזהיר אותו לגבי הטכוגרף ומטען העצים, אך לא חקר אתה שוטר על כך, למרות שהזהר ע"י ביהמ"ש לחקור את השוטר בכל נקודה הנתונה למחלוקת.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "ניפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו, עליו לבצע ראייה לאחר במעשהו, ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור."

"בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים..."

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה, אשר לא נסתרה ע"י הנאשם ואף לא עומתה על ידי הנאשם לגבי נושאים שבמחלוקת.

גירסת הנאשם לפיה חזר לנתיב הימני הושמעה בפני בעת עדותו הינה גרסה כבושה, אשר לא נטענה על ידו לא בפני השוטר ולא בדיון ההקראה, בכך כדי להשמיט הבסיס מתחת לאמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשיעה אותו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ט, 15 ינואר 2019, במעמד הצדדים